

тривалістю близько 5 хвилин. Для порівняння з 155-мм димовий артилерійський снаряд США, який містить такий же, як у 3 вогнеметах, кількість димового спорядження (червоного фосфору), утворює в однакових погодних умовах димову завісу довжиною 300 метрів та на час до 30 секунд.

Вогнемети у перспективі, та по бажанню замовника можуть бути споряджені автоматизованим оптичним прицілом, який дозволить значно збільшити прицільну дальність стрільби та точність ураження цілі, як вдень, так і вночі.

Навчально-матеріальна база, яка сьогодні застосовуються в навчальному процесі військовослужбовців внутрішніх військ та курсантів вищих навчальних закладів МВС України, не забезпечують повною мірою вивчення тієї зброї, яка застосовується під час сучасного загальновійськового бою. В навчальному процесі при вивченні фахових дисциплін відсутня будь-яка інформація про історію розвитку, сучасні зразки реактивних протипіхотних вогнеметів. Тому вважаю за необхідне висвітлення саме цього питання, для більшої обізнаності та готовності до виконання службово-бойових завдань офіцерів Внутрішніх Військ МВС України.

Джафаров Д.М.

курсант 2 курсу ФПФПВВ
ННІПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Муранова В.В.

кандидат юридичних наук,

науковий співробітник

наукової лабораторії

з проблем громадської безпеки

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬК МВС УКРАЇНИ

Для кожної держави необхідно мати органи і підрозділи, які будуть стояти на захисті конституційного ладу, прав і свобод людини та громадянина, власності від протиправних посягань. Одним із таких підрозділів у нашій державі є внутрішні війська, що згідно Закону України «Про внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ» - входять до системи Міністерства внутрішніх справ(далі - МВС) України і призначені для охорони та оборони важливих державних об'єктів, перелік яких установлюється Кабінетом Міністрів України, а також для участі в охороні громадського порядку та боротьбі із злочинністю. Події які нині відбуваються у нашій державі засвідчують необхідність вдосконалення діяльності цього підрозділу. У зв'язку з цим, дана тема є особливо актуальною.

Серед вітчизняних та зарубіжних учених вивченням цієї проблеми займаються С.Т.Полторак, В.П. Городнов, Г.А. Дробаха, І.О. Кириченко, М.О. Науменко та інші. Проте, залишаються дискусійними напрями вдосконалення нормативно-правового забезпечення діяльності внутрішніх військ МВС України.

Так, правовою основою діяльності внутрішніх військ МВС є Конституція України, Закон України “Про внутрішні війська МВС України”, постанови Верховної Ради України, інші законодавчі акти України, укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, військові статuti Збройних Сил України.

Призначення внутрішніх військ, сьогодні, розуміється так: внутрішні війська є спеціальним військовим формуванням держави з правоохоронними функціями у складі МВС, яке призначене для забезпечення громадської безпеки під час заходів з масовою участю людей і заворушень, охорони важливих державних об’єктів, а також виконання інших спеціальних завдань у сфері національної безпеки.

Акцентуємо увагу на окремих дефініціях: “формування” означає, що внутрішні війська є силами, а не органом; “спеціальне” – що вони виконують завдання через здійснення переважно спеціальних дій; “військове” – що вони виконують завдання, в основному, військовими методами, і тому мають військову організацію; “держави” – що вони виконують завдання загальнодержавного, а не тільки відомчого характеру; “з правоохоронними функціями” – що їм притаманні завдання, в основному, у сфері безпеки, а не оборони країни, і тому вони повинні володіти методами правоохоронної діяльності. Варто відзначити, що законодавчо визначеного поняття “внутрішні війська” на часі немає.

Функціями внутрішніх військ є забезпечення захисту конституційного ладу, органів державної влади від спроби їх зміни або захоплення шляхом насильства під час кризових ситуацій соціально-політичного характеру з масовою участю людей; охорона важливих державних об’єктів, ядерних установок, ядерних матеріалів, спеціальних вантажів, дипломатичних представництв і консульських установ іноземних держав на території України; конвоювання і участь в екстрадиції осіб, узятих під варту; участь в охороні громадського порядку та боротьбі із злочинністю; участь у підтриманні режиму надзвичайного стану; участь у локалізації і припиненні дій незаконних збройних формувань, внутрішнього збройного конфлікту; участь у територіальній обороні.

Втім, у призначенні і функціях внутрішніх військ є непорозуміння, зокрема: 1) Закон України “Про внутрішні війська МВС України” визначає, що внутрішні війська призначені “для охорони та оборони важливих державних об’єктів, перелік яких установлюється Кабінетом Міністрів України, охорони виправно-трудових і лікувально-трудових установ, а також для участі в охороні громадського порядку та боротьбі із злочинністю”; 2) статус внутрішніх військ державою не встановлений; 3) визначені у законі завдання внутрішніх військ згодом доповнювалися підзаконними актами при

незмінній чисельності й обмеженнях у фінансуванні діяльності (завдання успадковані від НГУ, завдання визначені у Законі “Про правовий режим надзвичайного стану”, у Законі “Про оборону України”; 4) надмірно розширена функція з охорони громадського порядку шляхом планового систематичного несення патрульно-постової служби у містах, у той час як це є функцією міліції громадської безпеки.

Враховуючи зазначене вище, очевидно що недостатня увага приділяється завданням щодо готовності до участі внутрішніх військ у боротьбі з можливими незаконними формуваннями, припиненні внутрішнього збройного конфлікту, надання допомоги Державній прикордонній службі і Державній службі цивільного захисту у разі необхідності, участі у територіальній обороні країни, участі у виконанні завдань з оборони країни у складі угруповань збройних сил України, що негативно відбивається на діяльності внутрішніх військ.

Також, можна говорити про дублювання на практиці внутрішніми військами завдань міліції громадської безпеки. Органи державної влади у сфері безпеки віддають перевагу поточним завданням на противагу стратегічним. У зв'язку з цим, видається необхідним відзначити що внутрішні війська не є додатком до міліції громадської безпеки, зокрема функції внутрішніх військ значно ширші: охоронна, правоохоронна, військова.

Підбиваючи підсумки, вважаємо що основними напрямками вдосконалення нормативно-правового забезпечення діяльності внутрішніх військ МВС України, передусім, є чітке визначення їх статусу, призначення та функцій. Також, необхідно уточнити повноваження органів внутрішніх справ і внутрішніх військ з охорони громадського порядку, конкретизувати військову функцію внутрішніх військ на фоні збройних сил України і визначити основи взаємодії внутрішніх військ з органами внутрішніх справ, збройними силами і правоохоронними органами нашої держави, що у свою чергу, дозволить професійно та якісно виконувати внутрішнім військам МВС покладені на них обов'язки.

Федоров А.М.

курсант 2 курсу ФПФПВВ

ННІПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

кандидат юридичних наук

Островерх Л.Л.

ОФШОРНИЙ БІЗНЕС В ПРАКТИЦІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

У час політичної та економічної нестабільності нашої країни дуже актуальним буде дослідженні правової характеристики офшорного бізнесу в